

Nyári terefere a női klubban

Egy brosúrával később kezdtek

Pásztné Mészáros Éva

Dr. Wolford Erzsébet

Ha nem hívatom meg magam a női menedzser klubba, sosem tudom meg, milyen hangulatos belső udvara van a Somogyi Béla utcai SZAB-székháznak. A kánikulára való tekintettel ugyanis a szabad ég alatt tartotta meg nyári szünet utáni első összejövetelét a nők klubja. (Később a bőr ülógarnitúrákkal és faragott tárgyalókkal berendezett MTA-klubot is megnéztem, ahol majd zord téli esteiken találkozgathat ugyanez a csapat.)

Szerintem ez jó hely, jobban illik a női klub stílusához, mint a Zöld Szalon, avagy a Lagúna – állapítja meg Pásztné Mészáros Éva titkár, s beszédességéből következően fő szóvivő. Emlékszem, amikor megalakultunk, s 43 nő jött össze egyszerre a Zöld Szalonban – meséli dr. Wolford Erzsébet –, belépett egy gyanútlan férfi, aki szabályosan visszatántorodott a látványtól.

S máris ott tartunk a beszélgetésben, amire a legelőjéről fogva kíváncsi voltam, hogy mi is ez a női menedzserklub, s hogy miért és mikor hozták létre. Szóval, szeptember 2-án ünneplik a gynegébb nem képviselői az egyéves születésnapot (előreláthatóan tovább), s várják lapunkat is a nevezetes eseményre. A szegedi női klub különben az ország legnépesebb ilyen jellegű társasága, 54 tagot számlál, elnöke Ördöghné dr. Kotogán Ilona, a Mészáros Rt. szegedi igazgatója. S ha már a foglalkozásoknál tartunk, Mészáros Évától tudni kell, hogy a G-2000 alapítvány titkára, másodállásban vállalkozó, közös bt.-t alapított a férjével. Dr. Wolford Erzsébet pedig egyéni ügyvéd. De a többiek is zömmel vállalkozók, ráadásul kezdők, a legidősebb közülük alig két-

éves praxist tudhat a háta mögött.

– Erdekes, hogy a vállalkozások mind másodállásban születnek – megint Eváé a szó –, a biztosat még mindig nehezen adják föl az emberek a bizonytalan kedvéért.

– **Es milyen a női vállalkozók sorsa?**

– Erre volt kíváncsi nemrégiben egy angol vendégünk is – válaszolja Petri Lászlóné számítógépes szervező –, Kathleen Towler, az Economic Planning Associates munkatársa, aki a magyar vállalkozó nőkről készült tanulmányt.

– **Mit válaszoltatok rá?**

– Hogy a női vállalkozók sorsa nehezebb, mint a férfiaké, egyrészt azért, mert egy brosúrával később kezdtek, másrészt mert bírniuk kell a nagyobb megterhelést. Igazat adunk dr. Fodor Katalin pesti pszichológusnak, aki itt a klubunkban fejtette ki: amikor az emberi teljesítőképesség 100 százalékos, akkor abból a férfi 80-at a munkájára tud fordítani. A nőknél elvben a 60 lenne az ideális (20-20 százalék jutna még a fejnek és a gyerekeknek), ehelyett azonban 200-at vállal.

– **Szükség van-e egy ilyen klubra?**

– Főleg azoknak jelent sokat a klub – válaszolja Éva –, akik a vállalkozásuknál egész nap egyedül, vagy maximum egy társsal ketten dolgoznak, és vágyanak arra, hogy másokkal is beszéljessenek. Ráadásul segítjük egymást az üzleti életben, a jogászoktól, adótanácsadóktól pedig rengeteg hasznos tippet kapunk.

– **A férfi menedzser klubokkal tartjátok-e a kapcsolatot?**

– A Talent-klub mintájára alakultunk meg – így Erzsébet –, *Kapás Feriék* láttak el bennünket jótanácsokkal. Az alapszabályunk is hú-

utánzata az övékének. Szerintem mindegy, hogy nő vagy férfi az a bizonyos vállalkozó, szüksége van a segítségére.

– **Kísérte-e a pályafutásotokat néminemű rosszindulat?**

– Hallottuk, hogy itt biztos mást se csinálnak a nők, csak pletykálnak – veszi át a szót Éva. – Nem így van, ez nem az emancipált nők gyülekezete, sok a program, mellesleg a zöme női. Járt nálunk Zwack Péter, Pataki Ági, de meg kell mondjam, egyszer elmentünk az Átváltoztatjuk klubba is.

– A férfiak szerintem pletykásabbak – ez mellesleg Erzsébet véleménye. – Egy-szer összehívtunk egy közös találkozót a Talenttel, na, az olyan volt, mint amikor a katonákat összeeresztik az apácaikkal. De végül is nagyon jól sikerült.

Közben megtudom, hogy aki be szeretne lépni, annak három ajánlót kell felmutatnia. Az éves tagdíj 12 ezer forint, s hogy női klubok mindig voltak, vannak, lesznek. A szegedi nőklubosok 90 százaléka férjhezett, a zöm két-három gyereket nevel. Hogy őszinte legyek, azért az is kiderült ezen a hétfő esti tere-ferén, hogy a férfiakkal kapcsolatban tudnak bíráló szavakat is mondani. *Fehérné Tóth Ildikó* például, aki a Zepher senior menedzsere, s 22 embert igazgat, valamint foglalkozásából eredően egy nagy bőrönddel járkal, elmesélte: egy férfinak se jut eszébe, hogy a csomagot kivegye a kezéből. Ezért azt vezette be, hogy amint egy bemutatóra megérkezik, az első hímnemű kezébe nyomja a kocsikulcsot. S hozzátesszi: ugyan, hozzá már be a csomagtartóból azt a hatalmas bőröndöt...

Fekete Klára

Fotók: Nagy László

Gyorsfénykép

A duplán jubiláns Agárdy Gáborról

Bármennyire hihetetlen, Agárdy Gábor augusztus 2-án 70 éve látta meg a napvilágot és 55 esztendeje áll a reflektorfényben.

Nemrég azt mondta: mindig alig várta, hogy öreg lehessen. De minden jel arra mutat, hogy amennyire korán érett – tizenöt évesen már a Szegedi Nemzeti Színház deszkáin téblábolt – éppoly későn-öregedő típus.

A repertoár felsorolhatatlanul gazdag, csak kapásból néhány selma, csavaros-eszű, fifikás, betyár figura: Bicska Maxi Brecht Koldusoperájában, Katz tábori lelkész Hasek Svejkiében, a Tersánszky-megálmodta Kakukk Marci, nem szólva az egészen más jellemű alakok soráról, a tömördek film- és tévéalakításról.

Hányatott színészsors, akart és kényszerű vándorlások, a hatalomtúltengés-diktálta „színházpolitika” új meg új terelőutai évtizedekig földönfutássá degradálták a színész-pályafutást. A Szegedi Nemzeti Színházban tanult morált, kötelességtudatot, hivatásszeretetet, de amikor elhurcolták az intézményt félmjelző Sziklay Jenő igazgatót (az idős korában újralfelfedezett Patkós Irma férjét), az a színház már nem volt ugyanaz a színház. Vándorévek következtek, a már felnőttkorú Agárdy más városban, más darabban hódított meg mindig más közönséget. Az ő számára ez az időszak bármily fáradtságos is, érdekes, romantikus és tanulságos volt.

Az ötvenes évek elején szerződöttette a Miskolci Nemzeti Színház. S mert ez időben vidékre száműzték az osztályidegennek bélyegzett, remek fővárosi színészeket, Agárdy életre szóló példaképekkel ismerkedett, barátkozott. És játszott.

A váltogatott albéreletek, ágybéreletek sora után következett az óriási fordulat: szerződöttette a Fővárosi Operett Színház, majd a Petőfi Színház. Dajka Margit, Peti Sándor és a remek, kulturált színész-rendező, Apáthy Imre egyazon társulatban: önmagában is ihlető erő. Következtek Agárdy első átütő sikerei, Katz tábori lelkész a Svejken, Molnár Ferenc Úvegcsipőjének főszerepe, főszerep az első magyar musicalban, Vas István-Hubay-Ránki: Egy szerelem három éjszakájában. Pompás szerepek, elismerő fogadtatás. Aztán Apáthyt mindenünne kitűrték, a Petőfi Színházat, a „burzsoá szellem melegágyát” megszüntették.

1964-ben szerződöttette a budapesti Nemzeti Színház. Amelyet csakhamar felrobantottak, a társulatot átmenetileg átterelték a volt Magyar Színház Hevesi Sándor téri

épületébe. (Két év múlva lesz ennek az ideiglenességnek a harmincadik évfordulója.)

Agárdy személyében sosem üldözték; elismerés, kitüntetések sora jelzi a tehetsége hivatalos elismerését. De a színháznál eltöltött több mint fél évszázad alatt szüntelen hozzá nem értő, okvetetlenkedő, hátramosztató mozzanatok ellenében játszott. Játszott klaszszikusokat, kabarét, operettet, musicalt, színházban, filmen, képernyőn maradandó élményt nyújtva.

Ha volna, aki nem ismeri, ennyi dicsérő jelző alapján döngőléptű legendahős-alaknak vélne. Dehogyan ilyen, inkább törekeny, derűs, minden nagyképűséget, patétikumot nélkülöző alkat.

Miskolcra ismeretlenként került Pestre (akkoriban még tévéközvetítésből sem tudtak a vidéki színészekről). Igazgatója egy délután felhívta: este ugorjon be egy Látyszerepbe. Órák alatt beugrani a frenetikus, népszerű Latabár Kálmán helyett, öngyilkossá! És sikerült. Beugrás volt az első Katz-alakítása is. A szerepet a közkedvelt, kitűnő Benedek Tiborra osztották, de megbetegedett, hát Agárdyra testálták. Ő pedig egy meghökkentően újszerű, ellenállhatatlan figurát teremtett a részeges tábori lelkész alakjából. Tomboló siker. A Halleluja című Korniss-darabban Páger nem vállalta a 92 éves zsidó szerepét – Agárdy eljátszotta, zseniálisan. A darabot betöltötték.

Ilyen pályafutás, ilyen akadályverseny közepette, sokszor fizikai-lelki igénybevételt követel. És Agárdy mindeközben megőrizte a tehetségét, természetét: volt és marad remek karakterszínész, és karakter a színpalak mögött, a privát életben is. A jelen színházi zűrzavarai, csődjei és kétes ügykezetei között ezt mondta: – Csalódás? Ahhoz remény is kéne!

De teljes erőbedobással dolgozik. Ezen a nyáron a Budai Várban ismét ő lesz a francia király Kacsóh Pongrác-Heltai Jenő János vitézeiben, ősszel ugyanezt folytatja a Nemzetiben, ahol a Nem élhetek muzsikaszó nélkül című Móróc Zsigmond-darabban alakítja Lajos bácsit (mint régen). Túl egy kilencnapos erdélyi és egy rövid Aachen-i vendégszereplésen, ismét rendezni is akar. Mellesleg megfestett egy csodálatos ikon-kollekciót, dicséretére válna egy múzeumnak is.

Bizonyára nagyon sokak nevében kívánnom, hogy a szó szerinti öregség – amire ifjúkorától vágyott – még várásson magára egy-két évtizedig.

Pérel Gabriella

A kártyajósok titkai

Kártyavetület (példaként)

Van, amikor ragyogó kártyaterítékünk van. Első látásra azonnal értelmezhető fordulatot mutat. Azt mondjuk erre: sikeres időszak elé nézünk. Máskor semmitmondó kártyák kerülnek egymás mellé. Ilyenkor arra kell gondolnunk, hogy a mindennapjaink üresen telnek. Rajtunk múlik hát, hogy valamit változtassunk az életünkön – jó irányba.

Van, amikor kifejezetten rossz kártyateríték kerül elé. Ettől egyáltalán nem szabad elkeserednünk, valamely biztató kiindulópontra bizonyosan rátalálunk. Tehát, ha a jövőbe akarunk látni: nem szabad megelégednünk a kirakás mechanikus értelmezésével. Próbáljunk többféleképp értelmezni. Dolgoztassuk meg beleérző képességünket.

Talán sikerül mindhárom megállapításom igazolása – egy-egy példa nyomán.

A leggyakrabban igénybevett jóslási mód:

A pakli megkeverése után a kérdező, a páciens 3 felé emeli a csomagot. A három részre bontott csomag felső kártyái most így festenek:

piros nyolcas **piros felső** **zöld tízes**

Jóslat: házasság, szerető nővel, nagy szerencse.

A vak is láthatja: e kirakás kiválóan állt össze. Most rakjunk le négy sort, s mindegyik sorban szerepeljen 4 lap.

(Négy kártya maradt talonban.)

Letakarom az egyik talonban maradt kártyával a „szerető nőt”. A melléte lévő „hosszú utat” dettó. Majd a fölötte lévő sorban a „hivatalos ügyet” – mivel a páciens ezekre kíváncsi.

A negyedik kártyával letakarom a „házasság”-ot.

Főlelelem a négy letakart lapról a takarásról szolgált lapokat.

Megállíthatom: az út feltétlenül sikeres lesz, de egy be nem kalkulált levél miatt komplikált lesz a lebonyolítása.

Ha átlósan nézem kirakott kártyáimat, azt is meg kell állapítanom: az idegen városban történő utazása páciensem nagy szerencséjével fog végződni.

Mindig figyeljük meg az átlós elhelyezkedést – a szerető nő és a szerető férfi helyzetét illetően egyaránt.

Szintűgy nézzük meg az átlós elhelyezkedést a fordulatot ígérő kártyáknál is. – Jóslat:

Házasság, utazás, hivatalos ügy, szerencse, szerető férfi vagy rokon.

Ha ezek értelmezésével készen vagyunk, összeszedjük a negyedik sort, alulról. Összekeverjük a fölvetett lapokat, s letakarjuk azokat a kártyákat, amelyekre különösen kíváncsiak vagyunk. Letakarom a „szerető nőt”, tehát a piros felsőt. Ertelemezésem szerint: a hosszú utat egy idősebb nő boldoggá alakítja.

Letakarom a „halált” az „idegen város” mellett. (A makk ász – ugyanis e konstellációban folytonosságot mutat.) A „szerető nő” helyzete nagy szerencsét mutat.

Letakarom még a „házasságot” (a piros nyolcas). Kiderül: „a szerető férfi, házasságon kívül fogja érezni magát, elszakad érzelmileg a „szerető nő”-től.

Ez kissé ellentmond az emeliskor tapasztaltaknak. Hiszen a „szerető nő” számára ott a „szerencse” volt a domináns. Ez az ellentmondás részint azzal magyarázható, hogy a „szerető nő” hosszabb utazást végez el, másrészt azzal, hogy a „szerető férfi” más társaságban fogja jól érezni magát.

Ezzel a terítéssel kezdjük minden alkalommal a kártya vettatását; helyes minden értékelhető szempontból megnézni az összefüggéseket. A leggyakrabban a páciens itt már megnyilatkozik és kerteles nélkül kérdez rá az őt izgató legfőbb problémára. Jó, ha ezt a fölvetést is vizsgálat tárgyává tesszük. A módszer szinte kínálja magát, a kártyavető beleérzése és a páciens érdeklődése szinkronba került.

Dér Endre